

Вирџинија Вулф

„Ако не причаш истину о себи, не можеш је причати ни о другим људима.“

Вирџинија Вулф

Вирџинија Вулф је рођена **25. јануара 1882.** у Лондону. Једна је од најзначајнијих енглеских списатељица 20. века. Била је кћерка Леслија Стивена, најобразованијег и најугледнијег писца и филозофа тог доба. Вирџинија никада није завршила, нити уписала факултет, а све што је научила, научила је код куће. Од „малих ногу“ је била увучена у свет књижевности, читајући књиге из очеве библиотеке.

Свако ко је макар површно упознат са радом Вирџиније Вулф рећи ће о њој, да припада књижевном правцу који се зове модернизам тј. да њени романи представљају нешто сасвим супротно романима реализма, нешто флуидно и неухватљиво, попут снова и фантазија. Међутим, она нигде не каже да реалност не треба да буде тема књижевности! Управо о томе она пише; стварност, живот, освајају нас на свакој страници њене прозе. Међутим, после страховитих дешавања у првом светском рату, догодила се промена фокуса у књижевности: на живот се више не гледа споља, него онако како је доживљен. Материјални свет је доспео у други план у односу на психичку реалност.

Њена најпознатија дела укључују романе **„Госпођа Даловеј“** (1925), **„Ка светионику“** (1927) и **„Орландо“** (1928). Позната је и по својим есејима, као што је **„Сопствена соба“** (1929). Била је ватрена феминисткиња у време када су женска права била једва призната. Током свог живота, мучила се са менталним поремећејима. У питању су симптоми који ће касније бити познати као биполарни поремећај, за који није било ефикасног лечења током њеног живота. Често је била

депресивна. Године **1941**, Вирџинија Вулф је извршила самоубиство удавивши се у ријеци Оз.